

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 164/2025
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... , чији је пуномоћник Никола Миљковић адвокат из ..., против тужене Електродистрибуције Србије д.о.о. Београд, Огранак „Електродистрибуција Зајечар“, са седиштем у Зајечару, ради уклањања опасности, одлучујући о захтеву Основног суда у Зајечару за делегацију надлежности, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Зајечару за делегацију надлежности у предмету тог суда П 499/2025.

Образложење

Тужилца је 27.11.2024. године поднела Основном суду у Зајечару тужбу против туженог, ради уклањања извора опасности заменом дрвеног стуба нисконапонске мреже.

Основни суд у Зајечару се решењем П 5829/2024 од 03.12.2024. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да се по правноснажности решења списи предмета доставе Основном суду у Мајданпеку као стварно и месно надлежном суду.

Одлучујући о жалби пуномоћника тужиле, Виши суд у Зајечару је решењем Гж 246/25 од 20.03.2025. године укинуо решење Основног суда у Зајечару П 5829/2024 од 03.12.2024. године и списе предмета вратио истом суду на даље поступање.

Основни суд у Зајечару је Врховном суду уз допис П 449/2025 од 12.05.2025. године поднео захтев за делегацију надлежности и као разлог навео да је тужилца поднела тужбу против туженог ради чинидбе, замене постојећег дрвеног стуба нисконапонске мреже на непокретности тужиле КП ... КО ... и ... КО ..., да је у конкретном случају реч о спору о непокретности, односно заштите права својине на непокретности у смилу члана 42 Закона о основама својинскоправних односа, због чега ће се поступак лакше спровести пред судом на чијој територији се непокретност налази.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог месно надлежног суда на основу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана, одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду наведену законску одредбу, као и наводе из захтева за делегацију надлежности, Врховни суд налази да нису испуњени услови за делегацију другог стварно и месно надлежног суда, прописани чланом 62. став 1. ЗПП, јер разлози изнети у захтеву не указују на то да би се пред другим судом поступак лакше спровео, нити постоје други оправдани разлози за одређивање другог стварно и месно надлежног суда за поступање у овом предмету. Ово посебно имајући у виду да није реч о спору у коме се тражи заштита права својине на непокретности покренутом неком од тужби предвиђених чланом 37., 41. и 42. Закона о основама својинскоправних односа, јер је основ спора уклањање извора опасности у смислу члана 156. став 1. Закона о облигационим односима.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 62. став 7. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић